

Вика гърлестъ глашатай,
Царска воля да обади.

* *

Песни и викъ, ликуване и шумъ —
Пиръ да пируватъ съзвалъ е царъ Крумъ

Знатни болери и храбри войводи.
Вече преминаха тежки не^сгоди,

Кръвни побоища, върли войни —
Охолно славятъ те охолни дни.

Гниятъ, опръскани съ вражески кърви,
Сяждани и отъ ръжда и отъ църви,

Щитове, копья, стрели, боздуганъ,
Хвърлени нейде по тъмний таванъ.

Днеска е миръ и почиватъ юнаци;
Мечтъ спи — дрънкатъ потири, кърчази...

Мигомъ заглъхнаха песни и шумъ, —
Гордо изтъпи предъ гостите Крумъ

И катъ си излекъ опъна мустака,
Каза: «Свещенъ е заветъ за юнака —

Въ бой да не жали юнашка си кръвъ,
Между пиру^{ва}щи въ пиръ да е пръвъ!

Падналий въ битви юнакъ да се слави!
Живи, пирувайте. Сладко ви здраве!»

И Никифоровий черепъ, кованъ
Въ злато, подигна тогава засмянъ —

Всички следъ него потири поднеха
И ги отъ устни изпразнени снеха.

Само глумецътъ единъ между тяхъ
Чаша не дигна и, духомъ неплахъ,